

meget mere maa jeg paa den anden Side minde om den christelige Kirkes Kalb som den vækkende, kaldende og formanende, som den, der allevegne skal være ikke blot for de Sunde, men ogsaa for de Syge. Netop hvor Rivninger og Forskjelligheder kunne opstaae, skal det ikke være altfor let for enhver Part at gaae til hver sin Side og sige: gaae du din Vej, saa gaaer jeg min, vi beskymre os ikke om hinanden, Enhver være sin egen Sjælesørger. Vi skulle netop søge at fastholde og drage hen til os, hvad der endnu ikke saaledes staaer fjendtligt, at det har udfiit sig; vi skulle mere og mere søge at befæste de Svage og de Vakkende, og mere og mere bidrage til, at vi forene os til ham, der er vor gode Hyrde; men det vigtigste Middel dertil er jo netop Sogneforbindelsen, og derfor vilde jeg meget henvende den Bøn til den ærede Forslagsstiller, om han ikke maatte tage sit Forslag tilbage, og, forsaavidt han eller min ærede Nabo, den lollandfke Deputerede, (Lindberg) som jo tidligere har indgivet et endnu videre gaaende Andragende om denne Sag, endnu ikke maatte ville lade Sagen hvile, at da idetmindste det ærede Thing ved sin Beslutning vilde bringe det dertil, at Tingene kom til at hvile, netop fordi vi nu staae under andre Forhold end dengang, netop fordi den danske Folkkirke dog snart maa vente at modtage en Forsatning, og, naar der nu er givet andre Troesfamsund, hvad jeg ogsaa villiger, Religionsfrihed, da maae vi sørge for, at vi ikke tage Grunden bort for det, der senere skal gjøre det muligt, at vor evangelistiske lutherfke Kirke modtager sin Forsatning her i Landet.

Voefen: Jeg kan ganske slutte mig til de ærede Rigsdagsmænd, som have erklæret sig imod det foreliggende Forslag. Jeg deler nu rigtignok den Mening, at der er en temmelig stor og dybtfølt Trang tilstede til, at Grundlovens § 80 maa fke Fyldest, og, dersom det Forslag, som nu foreligger til Forhandling, maa give Anledning til at fremskynde Forberedelserne til selve Ordningen af Folketirkens Forsatning, da mener jeg, at man maa være den ærede Forslagsstiller takkyldig for det Skridt, han har gjort, idet han har indbragt

sit Forslag; men jeg kan heller ikke af nogen anden Grund takke ham derfor; thi jeg finder, at hans Forslag er aldeles forkasteligt. Dersom hans Forslag skulde, hvad jeg dog slet ikke troer, kunne blive ophøiet til Lov, saa vilde det ikke alene berøve mange Præster og vel at mærke tilligemed Præsterne mange offerberettigede Skolelærere de dem tilkommende lovlige Indtægter; men det vil ogsaa fremkalde, og derpaa lægger jeg meget større Vægt, megen Forvirring i Menighederne; det vil indvirke forstyrrende paa det smukke Forhold og den smukke Forbindelse, der kan findes og paa mange Steder i Landet findes mellem Sjælesørger og den ham betroede Menighed. Jeg frygter for, at den private Sjælesørg vil ved en saadan Lov, om ikke gjøres umulig, saa dog gjøres meget vanskelig; jeg kan ikke indsee Andet, end at det vil blive Følgen af denne Lov, at Præstens Virksomhed vil tabe sin rette Indfyldelse. Jeg har da navnlig for Øie, at, naar en saadan Lov blev gennemført, da vilde der ikke længere være Tale om noget Ansvar for Præsterne, idetmindste ikke paa den Maade, som det dog visstelig er ønskeligt og nødvendigt ikke alene for Præsterne, men ogsaa for de forskjellige Menigheder. Forresten kan jeg ikke negte, at Lovforslaget har i første Dieblis noget Tiltalende ved sig, at det er, om jeg saa maa sige, fristende og forførende; det synes jo nemlig kun at give Folketirkens Medlemmer en naturlig og velbegrundet Ret til at søge de i Forslaget omhandlede kirkelige Handlinger udførte af og hos hvilken som helst Geistlig de helst maatte ønske det, og det synes at være hoist uretfærdigt og ubilligt, at der kunde negtes noget Medlem af Folketirken en saadan Ret; ja, jeg maa tilstaae, dersom Afgang til en saadan Ret virkelig var negtet Nogen, da kunde ogsaa jeg finde det Ubillige deri; men det er jo dog blevet ikke saa tilladt, som have søgt derom, at henvende sig til en anden Geistlig end Sognedistrictets for at faae udført en eller anden forønsket kirkelig Handling. Sognebaandet er ikke løst, men det er heller ikke saa fast sluttet, at det slet ikke kan løsnes. Det kan løsnes og er oftere blevet løsnet for den Enkelte under særegne Omstændigheder, og denne Tilladelse, som saaledes er bleven givet